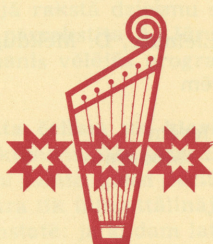

S
781.16 x b) if

LATVIJAS VALSTS
BIBLIOTĒKA
91—

3ek

Otrie Eiropas latviešu dziesmu svētki Hannoverā

LATVIEŠU JAUNĀS INSTRUMENTĀLMŪZIKAS

KONCERTS

1968. gada 2. augustā
Hannoveras pilsētas hallē

PROGRAMMA

I

- Treludes
Prelude
Interlude
Postlude
M. Biezaite
Volfgangs Dārziņš
- Duets flautai un vijolei
Andante con moto
Lentamente sostenuto con espressione
Allegro molto
M. Lielausa, D. Mekdugals
Helmers Pavasars
- Sonātina čellam un klavierēm
Longīns Apkalns
- Otrā sonāta čellam un klavierēm
Lento, quasi recitativo — Moderato
Vivace
Adagio molto e mesto
Con moto
A. Teichmanis, R. Valters
Alberts Jērums
- ossia ...
R. Valters
Gundaris Pone

II

- Sarāde
M. Lielausa, D. Mekdugals, E. Vigfusons
Eduards Šēnfelds
- Latvijas brīvības dzejnieka Raiņa piemiņai
Prologs
Epilogs
M. Biezaite
Andris Vītolis
- Koncerta mūzika divās daļās obojai un klavierēm
Non tardare
Serio
A. Jansons, M. Biezaite
Longīns Apkalns
- Concertino a cinque
Energico quasi presto
Largo espressivo
Adagio — Allegro con spirito
M. Lielausa, A. Jansons, D. Mekdugals, E. Vigfusons, R. Valters
Tāivaldis Ķeniņš

Atskaņotāji: Maija Lielause, flauta
Andrejs Jansons, oboja
Džeks Mekdugals (J. McDougal), vijole un altvijole
Atis Teichmanis, čells
Einārs Vigfusons (E. Vigfusson), čells
Māra Biezaite, klavieres
Ramons Valters (R. Walter), klavieres

Latviešu jaunās instrumentālmūzikas koncerta programma aprakstīta un pa daļai analizēta attiecīgajā rakstā dziesmu svētku Vadoni. Vadoņa redakciju slēdzot, nebija vēl pārrakstīta A. Jēruma Otrā sonāta čellam un klavierēm; prof. A. Teichmanis vēlējās programmu papildināt ar L. Apkalna Sonātīnu.

Alberta Jēruma Otrā sonāta čellam un klavierēm nenoliedzami pieder spilgtākajiem šī autora veikumiem. Mūzikas raksturs labi atklājas sonātas sākuma taktis — ievada Lento quasi recitativo — ko spēlē čells bez pavadijuma. Motīvu struktūra tik tālu attālinājusies no tonālajiem priekšstatiem, ka liēku reizi jākonstatē: ja kādam latviešu skaņpradim ir dotības komponēt dedokafoni, tad Albertam Jērumam. No otras puses — attiecīgie Jēruma skaņu priekšstati tādā mērā integrēti dodekafonā skaņu spektra skālā, ka viņam nav īstas vajadzības nodarboties ar dodekafonijas tehniskajām manipulācijām: virknēm un virkņu mutācijām. Ne vienmēr gluži pārlicēmoša Jēruma mūzikā izliekas pāreja no svabadi tonālizētām, vietumis pat punktuālām struktūrām uz akordācijām, kuŗu ģe-neze nenoliedzami meklējama tercakordu konstrukcijās.

Sonātas pirmā daļa kompakta, organiski augusi. Tikamu svabadību tajā ienes atkārtoti čella rečitātīva posmi. Otrajai daļai skerco raksturs — ne bez ritmisku fīnešu kombinācijām. Šim raksturam kontrastē trešā daļa ar kontemplatīvām, vietām melancholiskām lielfrazēm. Beigu daļā garām slīd mainīgi veidoli, kas, apliecinot autora mūzikālās izdomas bagātību, nav tāli rondo formas raksturam.

Longīna Apkalna Sonātīna čellam un klavierēm projicē sonātas cikla formas iezīmes miniatūrā. Pēc visumā kantābla ievada posma, lēnās daļas raksturu iezīmē punktuāla struktūra klavierēm, kam beigās pievienojas čella picikati, pāris taktis demonstrējot it kā skerco raksturu, kas bez cezūras pārlet dinamiskā nobeigumā. Sonātīna rakstīta svabadā dodekafonijas tehnikā.

L. Apkalns

LATVIJAS NACIŅĀLĀ BIBLIOTĒKA

0319033401